

tónk szomjuhozta: a/ az Atyához való visszaérkezést a dicsőségbe; b/ a váltságfalál gyümölcszeképpen neki jutó boldog lelkek szent szürete után szomjuhozik.-Én nem vetném el mindenáron az egyházatyák e magyarázatát. Inkább bizony gondoljunk arra, hogy Megváltónk szomjuhozik a szeretetünk, imádságunk, szolgálatunk, szentségünk után!

Az evangélista ezt a megjegyzést fűzi e szóhoz: x "hogv beteljesedjék az Írás, így szólt:" Két szoltárversnek kell itt beteljesednie : "Eróm kiszáradt, mint oserép, nyelvem ínyemhez tapadt és a halál porába fektetsz engem." /Zsolt 22,16/ És a másik: "Sőt ételemben mérget adnak vala és szomjúságomban ecettel itatnak vala engem." / Zsolt 69,22/

Íme Jézus Krisztus a legnagyobb szenvedésben is az Írás beteljesedésére gondol. Ezt tedd te is Testvérem! Gondolj az Írásra! Gondolj azokra az ígéreke, amelyeket Isten Lelke szíved hústáblájára írt fel. Bármilyen szenvedéseken át vezet is Isten, az Ő ígéje megáll! Én sem tudom, hogy még hol, mikor, hogyan vezet át engem is a halál árnyékának völgyében, de újram és újra emlékezetembe vésem, ismétlgetem szívemben a nékem adott nagy ígéletet : "...de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek, sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek." /1 Kor 10,13/

Még egy megjegyzést fűz az evangélista ehhez a szóhoz. Ez a szentana leírására utal: "Volt pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért ecettel telt szivacsot tűztek isszóp-szárira és odatartották a szájához." - Azok, minden bizonynyal a katonák. Az ecet pedig vagy a katonák savanyu bora volt, a-